

[Christmas Møller.]

Lande, at se paa den udenrigspolitiske Udvikling, og der har for saa vidt ogsaa været god Grund til Pessimisme og til at synes, at Verden er gaaet tilbage siden den første Verdenskrig. Det er heller ikke umuligt, hvis den nuværende usikre Tilstand forstærkes og forstørres, at Dommen vil blive, at Vanskelighederne klaredes bedre i Versailles, end det hidtil er sket. Men man maa ikke være blind for, at Vanskelighederne denne Gang er saa uhyre meget større end sidst, og vi kan kun nære Haab om, at den Samdrægtighedens og Samarbejdets Aand, som vi under den store Krig oplevede mellem de store Nationer, ogsaa maa præge det Fredsarbejde, som i sig selv er vanskeligere end Krigens Gerning. Under den store Krig var det jo nødvendigt at holde sammen mod de fælles frygtelige Modstandere, og jeg minder om, at allerede da formedes Slagordet om, at det vilde blive lettere at vinde Krigen end at vinde Freden. Men jeg tror ogsaa, at man har Lov at pege paa, at der i den allersidste Tid af Verdens ledende Statsmænd er fremsat Udtalelser, som giver Anledning til Optimisme og til Haab om, hvad der er af saa afgørende Betydning, at Spændingen mellem Øst og Vest maa blive afløst af et tillidsfuldt Samarbejde. Vi der inden for vort lille Lands Omraade ved, hvor vanskelig det ofte kan være for Øst og Vest, for København og Vestjylland, at raabe hinanden op, bør i hvert Fald kunne forstaa, hvor store Vanskelighederne kan være. Men nægtes kan det naturligvis ikke, at meget af det, som vi haabede paa under Krigen, ikke er gaaet i Opfyldelse, og først og fremmest maa det jo siges, at det, det gælder om, er, at den nationalistiske Aand, som har gjort saa megen Skade, maa udslettes.

Vi deler fuldt og helt Ministeriets Ønske om at fremme Danmarks Deltagelse i det internationale Samarbejde i Overensstemmelse med Landets Stilling som Medlem af De Forenede Nationer. Vi har med den største Tilfredshed set Regeringens Arbejde med Afslutning af Handelsaftaler baade til Øst og Vest, og vi mener, at Danmark med sine beskedne Kræfter maa medvirke til, at Mistroens Aand udryddes mellem Landene. Vi understreger med Tilfredshed, at Danmark som Nabostat til Tyskland vil faa Lejlighed til under de internationale Forhand-

linger om Tysklands Forhold at gøre sine Synspunkter gældende. Der kan efter min Opfattelse ikke være nogen som helst Tvivl om, at uanset hvilke Foranstaltninger de allierede Stormagter maatte træffe for at undgaa, at Verden for tredje Gang bliver kastet ud i en alt og alle omfattende Krig, saa vil der ikke blive nogen lykkelig Fremtid for Europa og for Verden, før vi ser et demokratisk Tyskland vokse op, og før vi ser et godt Samarbejde mellem alle Folk.

Det nordiske Samarbejde har nu som før vor varme Interesse. Ogsaa her giver vi Aabningstalen Tilslutning, og jeg beder Regeringen om at skænke Opmærksomhed til de Resolutioner, som den 19. August blev vedtaget paa det 25. nordiske interparlamentariske Møde. De var langt fra Fantasterier, men gav stærkt Udtryk for, at der baade paa det kulturelle og paa det økonomiske Omraade skulde gøres en stærkere Indsats end forhen.

Den danske Rigsdags Enighed af 9. Juli om det sydslesvigske Spørgsmaal blev jo bekræftet under de langvarige Forhandlinger, som førtes i Det udenrigspolitiske Nævn og i Partierne, og som førte til Noten af 19. Oktober, som just i Dag er blevet offentliggjort. Jeg tror, at man fra alle Sider i det danske Folk bør hilse det her opnaaede Resultat med Tilfredshed, og jeg hører til dem, der mener, at man ikke bør prøve paa at efterforske eller rejse Strid om, hvorledes dette Resultat opnaaedes. Jeg kunde jo nok personlig have adskillige Bemærkninger at gøre, men jeg afstaar fra dem, fordi jeg synes, at Situationen kræver, at man erkender Resultatet og nøje efterlever de Retningslinier, som her er blevet angivet.

Jeg har en Opfordring at rette til Regeringen, nemlig at Regeringen udgiver en Hvidbog om, hvad der er sket i det sydslesvigske Spørgsmaal, og at denne tillige i Oversættelse gives til de afgørende Magter og til Verden, saaledes at man kender det danske Standpunkt.

Herunder vilde det ogsaa være rimeligt at fremkomme med en Analyse af Valgresultaterne fra September og Oktober. Paa Grund af 6- og 3-Stemme-Valgretten er Forholdet jo det, at det ofte er vanskeligt at faa det rigtige Sammenligningsgrundlag, og man ser rundt om i Pressen ofte de mest forkerte Sammenstillinger foretaget.

Man vilde ogsaa i en saadan Hvidbog